



DR. BOROS-GYEVI LÁSZLÓ

Nevem Dr. Boros-Gyevi László. Születtem Palánkán 1944. május 6-án. /Szerbia/ A háborúban hat hónapos koromban Kiskunhalasra sodródtunk, 1944. október 10-én itt telepedtünk le.

Az általános iskolai bizonyítványomat a felsővárosi iskolában szereztem meg. Itt ismerkedtem meg a sportokkal /atlétika labdarúgás, kézilabda / és mindhárom sportot megszerettették velem tanáraim - Zg László, Simty János, Kenedics Károly. Makón még nagypályás kézilabdamerkőzést is játszottunk a makói úttörőcsapat kéziseivel.

A középiskolát a Kiskunhalasi Szilády Áron gimnáziumban végeztem el. Itt folytattam a kézilabda, foci, atlétika sportokat, melyeket kiegészítettem a kosárlabda, torna, asztalitenisz és sakk sportágakkal. Távolugrásban és 100 m-es futásban, sakkban iskolabajnok lettem.

Kosárlabdában Knézy Jenővel együtt megyeválogatott /középiskolai/ voltam. Érdekesség, hogy a később költővé vált Rigó Bélával is együtt kosaraztunk. Kiváló testnevelő tanárom Horváth István és a fölöttem járó, később híressé vált Paczolay Gyula /torna/ felkészítésével gond nélkül felvételt nyertem a Magyar Testnevelési Főiskolára, Budapestre. Itt leigazoltak kosárlabda, kézilabda és labdarúgás sportágakban, de az atlétika tanszék 100 m-es futót akart belőlem faragni, mivel a kezdő gyorsaságom nagyon jó volt, de végül a kézilabdát választottam, amiből edzői képesítést is szereztem. A kézilabdában négyszer nyertünk országos bajnokságot és a főiskolás válogatott gerincét is mi adtuk a később két világválogatott Kovács Lászlóval /Bp. Honvéd/ és Simó Lajossal/BEAC/ karöltve. Egyébként az akkori főiskolás csapatunkkal felkerültünk az NBI-be/Ökrös István, Ajtóny Ákos, Kis Szilárd, Cséka Lajos, Szabó István, Borbély András, Szlatényi Béla - csak néhány nevet említve.

A főiskola elvégzése után komoly választás előtt álltam, Kovács László javaslatára az akkori bajnok Bp-i Honvéd kínált szerződést nagyon sok csábító lehetőséggel /válogatottság, kiemelt fizetés, társadalmi szerződés kifizetése. Mivel a tanuláshoz szükséges pénzt szüleim nem tudták biztosítani, így vidéki szerződést kötöttem. Végül úgy döntöttem, hogy visszamegyek Kiskunhalasra és átjárok a Jánoshalmi gimnáziumba tanítani. A halasiak viszont, mivel már sok jó játékos összejött, nem engedtek el Jánoshalmára és ideiglenesen felkínáltak a KISZ Bizottságban állást és felajánlották, ha lesz tanári állás, akkor megpályázhatom, addig is a férfi csapatnál én leszek a játékos edző.

1969-ben bekerültünk az NB II-be, ami eddig a legnagyobb siker volt Kiskunhalason. Hat év után sikerült elkezdenem a tanári pályámat a 618. számú Ipari Szakmunkásképző Intézetben Paczolay Gyula mellett.

Közben egy évet Moszkvában tanultam, de ott nagy szerencsére leigazoltak a Lomonoszov Egyetem Csapatába /MGU/ és irányító és jobbszélsőként szovjet főiskolai bajnokságban másodikkok lettünk.

Kilenc év után meghívást kaptam edzőként a KATE Nagykanizsai Főiskolai Karára, ahol edző is lettem. Itt megnyertük az NB II-t, a Magyar Főiskolai Bajnokságot kétszer 1975-76-ban, kétszer az Agrár Bajnokságot, MNK-ban bekerültünk a legjobb 8 közé, de bejelentették, hogy megszűnik a főiskola.

1977-ben megpályáztam a Szegedi Orvostudományi Egyetemen egy testnevelő tanári állást és az NB II-ből kiesett DÉLÉP kézilabda csapatát is átvehettem. Itt egy nagyon erős csapatot sikerült összehozni, 1978-ban bajnokságot nyertünk, de az osztályozón a Veszprémmel kerültünk össze és így ők voltak a nyerők.

Újabb edzői kihívás várt rám, 1978-ban meghívtak a HÓDIKÖT edzőjének. Itt nagyon sok jó játékos volt, többek között az előfelvételis TF-esek is itt voltak. Megállíthatatlanok voltak a megyétől NB I-ig. A Csongrádi Hírlap év edzője lettem 1980-ban, az év játékosával Szabó Lacival akkor ismerkedtem meg, másfél év múlva pedig már az edzője lettem a Szegedi Volánnál. A Volánt felhoztuk a 6-ik helyről a harmadik helyre Lesti Pista edzővel, kétszer egymás után /1982/83/MNK-t, a mai Magyar Kupa/ nyertünk és bekerültünk a KEK-ben Európa legjobb négy csapata közé. Ekkor már profi állás kínálatom volt, hogy csak edző legyek és hagyjam ott az egyetemet. Akkor már megbízott vezető voltam, majd 1984-től 1994-ig kinevezett vezető tanár lettem, egyben az utolsó kinevezett az orvosegyetemen.

Az egyetemen női kézilabda csapatom is volt, meg férfi is, több Medikus Kupát nyertünk, mindig egy oázis volt a lelkes orvostanhallgatókkal harcolni a győzelemért.

Az egyetemi karok összevonása után 2002-ben síbalesetem volt és sokáig lábadoztam.

Közben 2002. júliusában 5 hónapos amerikai ösztöndíjat kaptam a Loma Linda Egyetem Egészségügyi Továbbképző Központjában BAKERSFIELD PHEC, amit sikeresen elvégeztem.

2005-ben nyugdíjaztak.

Mivel még fiatalnak éreztem magam, elmentem fő állásba orvos és patikalátogatónak a szegedi Goodwill Pharma gyógyszercéghez.

Ezt a munkát később más cégeknél is végeztem sikeresen egészen 2017-ig.

Az egyetemen kajaktáborok, sítáborok szervezésében is részt vettem és 1977-től a tenisz oktatást is elkezdtem, amit a mai napig folytatok.

A munkám során több kitüntetést kaptam, ezekből az Egészséges Szegedért és a Szeged Sportjáért kitüntetést tartottam a legkedvesebbnek.

Jelenleg teniszoktatással és teniszversenyek szervezésével foglalkozom. Megalakítottuk a baktói GREEN Szabadidősport Egyesületet, ahol az elnöki teendőket látom el.

Szeged, 2021. május 6.